

[Aksel Møller.]

særlig Trang til at sætte Skulder mod Skulder, om Nøden skulde komme, uanset om Kommunegrænser eller Bælter maatte adskille os. Over for den yderste Nød, som Forslaget tager Sigte paa, forekommer det mig, at det vilde være en naturlig Tanke, om vi, saaledes som ogsaa det sagkyndige Udvalg, som sagt, i sine Bemærkninger har fremhævet, kunde komme til at staa sammen, men jeg forstaar, at Udvalget her har bøjet sig for Hensynet til det muliges Kunst. I alt Fald bærer § 1 Vidnesbyrd om, at den Betragtning har sejret, at Risikoen ikke er lige stor for alle Bygningsgrupper, og det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen var jo oven i Købet begejstret for Tanken om denne Risikos Fordeling. Maa jeg have Lov til at gøre opmærksom paa, at før Esbjerg-Katastrofen fandt Sted, havde man utvivlsomt ikke kunnet tænke sig, at fredelige, hyggelige danske Købstæder kunde være udsat for en Risiko af denne Art. Nu anser man det formentlig for fuldkommen udelukket, at vore Landsbyer skulde være udsat for Fare. Man ved dog ikke noget derom. Det Tankebillede kan opstilles, at netop Landsbyer i visse Dele af Landet kan blive overmaade udsat under den ene eller den anden tænkte Situation, og derfor forekommer det mig, at man paa ny ved en Udvalgsbehandling burde optage det Spørgsmaal, om Fordelingen af denne Risiko skal være som her foreslaaet.

Hvis man fastholder, at Forslaget skal opretholdes ogsaa paa dette Omraade, foreslaar jeg dog, at § 1 underkastes en mindre Ændring, for i saa Fald synes jeg — det ærede Medlem Hr. Krag har været inde paa det —, at det forsikringsteknisk er uheldigt, at Andelsmejerier og Andelsslagterier, beliggende i Købstæder, skal regnes til Forsikringsforbundet for Landbrugsbygninger. Jeg tror, at ærede Medlemmer er klar over, at de Bygningsbrandforsikringsselskaber, hvorpaa dette Lovforslag skal bygge, netop er fordelt paa Hovedstaden, Købstæderne og Landet, og man vil altsaa ved den foreslaaede Bestemmelse komme ud for det forsikringsteknisk uheldige at skulle udskille en Del af de i brandforsikringsmæssig Forstand indtegnede Ejendomme.

Den Hovedregel om, hvad der er forsikret, som findes i § 3, altsaa Bestemmelsen om, at alle Bygninger, som er forsikrede mod Brand, omfattes af Krigsforsikringen, bortset fra de Undtagelser, som særlig er nævnt, Statsejendomme, der ikke er fuldt forsikrede, bestemte Ejendomme med en særlig Risiko eller med særlige Forsikringsforhold, fore-

kommer mig at afdække en broget Mangfoldighed af Forsikringsobjekter. For Hovedstadens Vedkommende tror jeg oven i Købet, at disse Forsikringsobjekter er saa mangeartede, at det vel ogsaa i Udvalget burde drøftes med den højtærede Minister, om man i alt Fald ikke for Hovedstadens Vedkommende burde nedsætte Nævnet saa snart som muligt, ogsaa før Skade er indtruffet. Man vilde, forekommer det mig, dermed opnaa det naturlige, at Folk, som er Ejere af Bygninger, der paa den ene eller den anden Maade kan synes at skulle undtages fra denne Lov, kan opnaa at faa et Sted, hvor de kan faa klar Besked om, hvorvidt deres Bygninger er dækket af Loven eller ikke. Mon ikke det skulde kunne gøres, uden at de Principper, hvorpaa Lovforslaget bygger, blev bragt væsentligt i Fare? Gælder det særlig for Hovedstaden, turde man dog maaske anføre den Betragtning, at ogsaa for en Række Købstæder forholder det sig saaledes, at der er saa mangeartede Former for Forsikring af Bygninger, at det vilde være en Overvejelse værd, om man ikke skulde foretage Nedsættelse af Nævn for Købstædernes Vedkommende allerede tidligere end forudsat i Loven.

Med disse Forbehold, som jeg haaber alle vil kunne blive diskuteret under en Udvalgsbehandling, skal jeg paa ny give Udtryk for mit Partis Tilfredshed med det foreliggende Lovforslag og tilsige vor Støtte til dets snarlige Ophøjelse til Lov.

Valdemar Sørensen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Krag i, at som Forsikringsinstitutioner har de Risikoforbund, Lovforslaget omhandler, et højt ejendommeligt Udseende. For det første har de jo ikke det, som enhver fornuftig Forsikringsinstitution ellers har til at begynde med: et Overblik over de Skader, de kan komme til at dække. Dernæst kan man ved Ansættelsen af Præmien for de forsikrede naturligvis ikke tage Hensyn til, hvad Forsikringsindkomsterne skal dække; ingen ved, om Præmien bliver for lille eller for stor. Endelig mangler disse Forsikringsforbund helt det, som ellers i saa høj Grad udmærker vore Forsikringsselskaber, nemlig hele det Forvaltningsmaskineri, de mere eller mindre palæagtige Bygninger og Kontorer, Personale og Agenter, som vi er vant til at forbinde med Forsikringsselskabers Drift. Jeg giver derfor det ærede Medlem Hr. Aksel Møller Ret i, at saadan som Forslaget foreligger, saa minder det lidt om Kolumbus's Æg, og jeg indrømmer, at jeg er fuld af Beundring for den elegante Maade, hvorpaa